

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3128

гр. София, 07.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в закрито заседание на 07.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **6361** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 213а, ал. 3 от АПК.

Делото е образувано по искова молба на К. Д. И., понастоящем в Затвора В., 8 група, като претендира обезщетение от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ представляващо мораторната лихва върху присъденото му обезщетение в размер на 7000 лв. по адм. д. № 2804 / 2018 г. на АССГ – 47 състав.

С Решение № 1136 / 22. 02. 2023 г. е уважен частично предявения иск.

С касационна жалба, постъпила в съда на 10. 03. 2023 г., ищецът оспорва постановеното решение в отхвърлителната част.

С разпореждане на съдията докладчик са дадени указания на касатора да представи доказателства за липсата на средства, във връзка с искането в касационната жалба за освобождаване от държавни такси.

С молба от 06. 04. 2023 г. ищецът сочи, че е в затвора и не разполага със средствата за заплащане на държавната такса. Представя нарочна декларация за имотно състояние.

Съдът намира искането за освобождаване от държавна такса, за неоснователно.

Видно от заявеното в исковата молба, се претендира обезщетение представляващо мораторната лихва върху присъденото му обезщетение по адм. д. № 2804 / 2018 г. на АССГ – 47 състав.

В същото време, е изискана и справка от ГДИН, като съгласно писмо постъпило в съда на 11. 03. 2022 г., присъденото обезщетение в размер на 7000 лева е преведено по сметка на майката на ищеца, съгласно представен договор за прехвърляне на вземане срещу издръжки и гледане.

Доколкото обезщетението в размер на 7000 лева не е никак малко и същото е присъдено на ищеца, който пък го е цедирал на майка си не може да се приеме, че И. не разполага със средства да заплати държавната такса, която за физически лица е само 5 лв. за касационното оспорване.

От друга страна, с представения договор за прехвърляне на вземане, майката на ищеца

се е задължила да му плаща издръжка, поради което има друго лице, което може да заплати дължимата държавна такса.

При същите условия на ищеца е отказано да бъде освободен от внасяне на държавна такса при образуването на делото с определение от 14. 03. 2022 г. и такава е внесена от ищеца съобразно приложеното към молба от 24. 03. 2022 г. платежно нареждане.

Освен това при справка в Търговския регистър, който е публичен, се установява, че К. Д. И., е едноличен собственик и управител на действащо търговско дружество „РАН 02“ ЕООД, [населено място], който факт ищецът е пропуснал да декларира в представената от него декларация, а само го сочи в молбата си.

При наличието на средства, които ищецът е цедирал на майка си, както и факта, че е управител и едноличен собственик на капитала на търговско дружество, което би могло да му носи доходи, искането за освобождаване от държавна такса е неоснователно.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 213а, ал. 3, във връзка с чл. 83, ал. 2 от ГПК, Административен съд София-град, I отделение - 5 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на К. Д. И., за освобождаване от държавна такса за касационното оспорване.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в седемдневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :